

Cserkész tábor Barlahidán – 2013

Idén két adventista

cserkészcsapat (az 1031. sz. Nagylevelű Fa és a 431. sz. Huenergardt János Frigyes) együtt táborozott a Zalai-dombságig kellemesen lankás, tavakkal határolt lejtőjén. A kénytelen Barlahidán két-öt eső táborhely kivételesen szép volt. Reggelente a sztrák felől a fák között látni lehetett, ahogy a horgászok felett felszálló párában táncoltak a nap sugarai.

A 60

fős táborban nem telt el nap tapasztalatok nélkül. Rengeteg időt hagytunk játékokra és a környék felfedezésére is. Szímhátborra és egyébként csapatjátékokra jobb terep nem is nézhető volna, hisz a szomszédos völgy kellően nagy, mégis ártó volt. Ideális mozgástör egy ekkora tábornyi gyerekeknek és fiatalnak. A tavak melletti mezőn pedig néha mártírt és egyébként cserkészjátékoktól visszhangzott a rengeteg. Táborunk átfogó keretmeseje Amerika benépesítéséről, majd második felében a polgárhátborról szólt. A cserkészeket megérkezésekkor az indián törzsfőnök és népe fogadta, szeretettel.

A

táborlakók 4 "ézsaiás" lettek osztva, mint akik az "északi földön akarnak letelepülni". A gyerekek szemtanúi lehettek, ahogy a bűke felbomlott, és az indiánokat rezervátumba taszították, illetve ahogy a rabszolgaság kordája (szíj) hátborba torkollott... "hátatunkat Makkos Norbi tartotta, melyek a keretmesehez kapcsolódóan szóltak arról, hogy Isten előtt mindannyian egyformán fontosak és egyediek vagyunk, és fenn a Mennyben is egy család leszünk. A tartalmas ősi hátatok folyamán sok olyan gyerekekkel tudtunk a hitről beszélni, akik máshol nem tehetik fel kérdéseiket.

Idős

táborunkat végig jó idő és kedv jellemezte. Nagy lelki feltöltődés volt. Azt hiszem mindenki várja a jövővi Camporee-t, ahol az egész divízióval találkozhatunk testvéreinkkel Hollandiában.

Á

Mena
János